

Postanowienie Trybunału (szósta izba) z dnia 29 lipca 2024 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez l'Okrazhen sad – Smolyan – Bułgaria) – Glavna direktsia „Granichna politsia” kam Ministerstvo na vatreshnite raboti / BO

(Sprawa C-435/23 ⁽¹⁾), Glavna direktsia Granichna politsia)

(Odesłanie prejudycjalne – Artykuł 99 regulaminu postępowania przed Trybunałem – Odpowiedź, którą można wywieść w sposób jednoznaczny z orzecznictwa – Polityka społeczna – Organizacja czasu pracy – Dyrektywa 2003/88/WE – Artykuł 12 lit. a) – Artykuły 20 i 31 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej – Bezpieczeństwo i zdrowie pracowników wykonujących pracę w porze nocnej – Poziom ochrony pracowników wykonujących pracę w porze nocnej dostosowany do charakteru ich pracy – Policjanci i strażacy zmianowi wykonujący pracę w porze nocnej – Pracownicy sektora publicznego i pracownicy sektora prywatnego – Równość traktowania)

(C/2024/5963)

Język postępowania: bułgarski

Sąd odsyłający

Okrazhen sad – Smolyan

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Glavna direktsia „Granichna politsia „ kam Ministerstvo na vatreshnite raboti

Druga strona postępowania: BO

Sentencja

- 1) Artykuł 12 lit. a) dyrektywy 2003/88/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 4 listopada 2003 r. dotyczącej niektórych aspektów organizacji czasu pracy oraz art. 20 i 31 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej

należy interpretować w ten sposób, że:

stoją one na przeszkodzie uregulowaniu, które w odniesieniu do zwykłego wymiaru czasu pracy w porze nocnej wprowadza odmienne traktowanie grupy pracowników sektora publicznego wykonujących podstawowe zadania w zakresie ochrony porządku publicznego i ochrony ludności w stosunku do innej grupy pracowników sektora publicznego wykonujących te same zadania lub pracowników sektora prywatnego, chyba że to odmienne traktowanie opiera się na obiektywnym i racjonalnym kryterium, to znaczy pozostaje w związku z dopuszczalnym prawnie celem realizowanym przez to ustawodawstwo i jest proporcjonalne do tego celu.

- 2) Artykuł 12 lit. a) dyrektywy 2003/88 oraz art. 20 i 31 Karty praw podstawowych

należy interpretować w ten sposób, że:

stoją one na przeszkodzie stosowaniu wiążącego orzecznictwa krajowego, jeżeli takie zastosowanie prowadzi do rezultatu niezgodnego z tymi przepisami prawa Unii, w szczególności do odmiennego traktowania, które nie jest oparte na obiektywnym i racjonalnym kryterium.

⁽¹⁾ Dz.U. C, C/2023/121.